

Rubeo, Ferdinandi Reipublicæ tormentorum præfecti filio (is Cardinalis copiis præerat) ac Nivernienſi Duce Caſali morabatur, obſeſſis opem ferre ſtatuit; atque eodem tempore crebris & literis & nuntiis Mendozzam exhortatus, tandem, Aſculano Principe præfecto, quinque peditum millia, quorum Hiſpanorum duo, tres Ciſalpinorum erant, Montisferrati ditio-
 nes proficiſci juſſerat; quæ ſi Mantuanis jungerentur, haud dubium erat, quin & Niceæ ſubſidia inferrent, & ad obſidionem ſolvendam Sabaudum compellerent. Sed Franciſcus Caſtilioneus Vincentio, ut ab armis ſuperſedeat, ſignificari jubet: inter pacis, quæ agitabatur, negotia, vi minime eſſe agendum. Eo audito, negat Vincentius, quod Caſtilioneus cuperet, facturum; ſibi immotum eſſe, ſuppeditas obſeſſis ferre: haud exiguam Aſculano Principi eo facto notam inuſtum iri. Neque ob id ceſſat Caſtilioneus; ſed ut in Cæſaris poteſtate oppida permittantur, omnibus ingenii nervis contendit. Verumtamen, jam Aſculano in Montisfer-
 rati ditio-
 nes ingre-
 ditur.

1613

*Aſcula-
 nus Princ.
 Montisfer-
 rati ditio-
 nes ingre-
 ditur.*

Itaque cunctatione negotium protrahabatur, manifeſteque apparebat, Mendozzam ex Hiſpania juſſa Regis expectare, quæ tandem menſe junio, Alphonſo Varga a Rege in Italiam miſſo, delata ſunt: ea vero ejuſmodi erant, ut, ni ſtatim Carolus oppida Cardinali reſtitueret, vi armisque compelleretur. Mendozza illico cum Philippi literis Franciſcum Padiliam ad Sabaudum mittit; quem, cum paucos dies moratus eſſet, tandem cum eo reſponſo dimiſit, ut, ſe Regi obtemperaturum di-

*Alphon-
 ſus Varga
 Philippi Re-
 gis manda-
 ta ad Men-
 dozzam af-
 fert.*

*Franci-
 ſcus Padilia
 a Mendoz-
 za ad Sa-
 baudum
 mittitur.*